

И токму на овој најзначаен Самит на НАТО Република Македонија доживеа фијаско. Токму овде, во овој за нас несреќен Букурешт, по втор пат сме поразени. По втор пат поради својот идентитет, кој и во дваесет и првиот век е на продажба, во дваесет и првиот век е спорна тема. Да, во векот на слободата на говорот, во векот на слободата на размислувањето, во векот на слободата на демократијата, ние не смееме да кажеме дека сме Македонци. Нашиот идентитет е спорен.

Реалноста нè удри по чело. Реалноста ни вели, вие сте надвор од играта, вие сте надвор од кругот. Грција дефинитивно сака да нè нема, затоа и ни ги затвора сите можни врати. Денес на НАТО, а веќе најавува дека утре истото ќе го стори и за Европската унија. И што правиме? Имаме ли алтернативи? Да му се предадеме на јадот или, пак, да се бориме? Секако дека мораме да се бориме. Очигледно војната само што почнала. НАТО е првата битка. Ни престојат уште многу, кои мораме да ги избоксираме, доколку сакаме да опстоиме. Сакаме ли да му ја соопштиме на светот нашата вистина? Тогаш мораме да се бориме. Тогаш мораме да кажеме јасно, да ние сме Македонци, и од тоа не отстапуваме.

Пишува:
Магдалена АНДОНОВСКА

Суштинската предност на победникот не е во датумот на раѓањето, високиот коефициент на интелигенција или, пак, талент. Суштинската предност на победникот е во ставот, а не во природата на надареноста. Ставот е критериум за успех. Но, став не можете да купите ниту за милион долари. Ставовите не се продаваат, тие се градат.

Денис Вејтли

Да. Став не можете да купите, став треба да изградите. А кога тоа ќе го направите треба јавно да соопштите: Кој е вашиот став. Македонија замина без став, но од Букурешт се врати со него, и тоа без да плати милион долари. Ставот ѝ го наметнаа оние кои имаат право да одлучуваат за туѓата

БУШ СО СЕРИОЗНА ПОТПОРА ЗА МАКЕДОНИЈА

ГЛАВАТА ГОРЕ, БИТКАТА ПРОДОЛЖУВА...

судбина, но и за туѓата вистина, која се моделира врз основа на желбите на некој друг. Македонија во својата Македонија се врати со туѓиот став "Нема влез во НАТО". Македонија се врати посрамена, поразена и погазена, а народот во Македонија, кој ете замислете се идентификува како македонски, уште еднаш, овој пат во дваесет и првиот век се почувствува поробен, окован и совладан. Да, во дваесет и првиот век, во Букурешт. Дестинацијата или, градот, кој по втор пат се покажа кобен за нашава земја. По речиси сто години уште еднаш доживуваме Букурешт да ни ја скрои судбината. Да ни најде место или да ни го покаже местото кое треба да го имаме. Доживеавме Букурешт да ни ја удри вратата во нос и да нè стави во кош, завртени кон сидот, без да имаме шанса да се завртиме кон прозорецот, и евентуално да сирнеме во сонцето. Директно ја почувствувавме тежината на букурешката врата. Онаа врата, зад која се одржуваше свечената вечера, која за нас очигледно беше повеќе од горка. Повеќе од само обичен горчлив вкус, кој може да се проголта. Повеќе од обично горчливо искуство, кое веќе до утре може да се заборави.

Не. Ова горчливо искуство допрва ќе го почувствуваме. Допрва ќе видиме какви сè болки ќе имаме од ударот на букурешката врата, од она монструозно здание, каде се одржуваше досега нај-

значајниот и најголемиот Самит на НАТО од неговото постоење. И токму на овој најзначаен Самит на НАТО Република Македонија доживеа фијаско. Токму овде, во овој за нас несреќен Букурешт, по втор пат сме поразени. По втор пат поради својот идентитет, кој и во дваесет и првиот век е на продажба, во дваесет и првиот век е спорна тема. Да, во векот на слободата на говорот, во векот на слободата на размислувањето, во векот на слободата на демократијата, ние не смееме да кажеме дека сме Македонци. Нашиот идентитет е спорен. И не само тоа, туку тој е неприфатлив. И не само за Грција, туку и за сите останати членки на безбедносната Алијанса, кои замислете, се исплашиле од големите Македонци. Живее митот за Александар Македонски? За големиот војсководец? За тројанскиот коњ? За македонската итрина? Од тоа ли се исплаши Европа и одлучи да ни ги затвори вратите? Ако е така, тогаш дефинитивно сме Македонци!

ВРЕМЕ ЗА БОРБА

Фијаско. Ова е најмалиот збор кој може да се каже за она што Република Македонија го доживеа во Букурешт. Доживеа уште еднаш да ги види Грците како победници. Уште еднаш да им дозволи да се перчат со туѓи перја, и да

продаваат туѓа вистина и историја. Скандал. Тоа ѝ се случи на Македонија. И тоа не било каде, туку директно на Самит. На најзначајниот Самит на НАТО алијансата, кој го пренесуваа речиси сите значајни медиуми во светот. Значи, исто толку земји и ни го видоа срамот. Исто толку земји без срам застанаа во одбрана на Република Грција, срамејќи се да нè наречат Македонци. Неправда. Не успеавме гласно да ја соопштиме нашата вистина. Нашата приказна за Македонија. Се вративме поразени, и по кој знае кој пат со погазен идентитет. Ја изгубивме битката за која речиси бевме сигурни дека ќе ја добиеме. Бевме сигурни во победата. Можеби очекувавме мали натегнувања и недоразбирања, но секако сигурно очекувавме победа. Всушност, игравме на вистинската карта. Игравме на картата на нашиот вујко Сем, кој вети дека ќе нè внесе во НАТО. Нашиот вујче од Америка на кој никој не смее да му каже не. Но? Нашиот најголем лобист, Соединетите Американски Држави, се соочи со бојкот на Европа, се разбира, на штета на Македонија. Врелата европска шлаканица е удар за Америка, но дефинитивно е болка за Македонија.

Нè боли. И тоа силно. Реалноста нè удри по чело. Реалноста ни вели, вие сте надвор од играта, вие сте надвор од кругот. Грција дефинитивно сака да нè

МАКЕДОНИЈА ОСТАНУВА НА ПАТОТ КОН НАТО

ведените реформи. Битно е решението за името. Токму затоа храбро тргнуваме во нова битка, која мора да се води по зацртаните патеки кои водат кон НАТО и Европската унија. Не смееме да дозволиме апатијата да нè оддалечи од овој пат. Не смее Република Македонија да има друга алтернатива, освен НАТО и ЕУ. Не смее да дозволи една изгубена битка да биде причина за скршнување од патот. Македонија мора да се инте-

шип да изгради став со кој ќе настапуваме наредниот месец, кој сигурно ќе биде сто пати понапорен од оној пред Букурешт. Поуката која ја добивме од Букурешт е дека за сè треба да се избориме сами. Во нас е силата. Турнусот средби кои се очекуваат во наредниот период треба конечно да ја искристализираат нашата позиција, која колку и да делува тажно ќе нè направи посилни, пред сè, поради фактот што нашиот ривал, Република Грција, направи сè што можеше да направи. Повеќе нема карти во раваот. Единствената карта беше ветото, а таа веќе ја искористи. Со неа го покажа своето вистинско лице. Сега нам ни е редот, да ја кажеме гласно својата вистина, и да победиме. Заедно.

Република Грција сосема свесно влезе во битката со цел свет. Сосема ѝ е јасно дека наскоро ќе добие сериозни санкции, кои можат многу да ја чинат. Таа сè уште е земја која живее од кредити. Таа сè уште е земја која црпи најмногу пари од европските фондови. Таа во моментот е земја која влезе во ринг со најмоќниот човек во светот - со претседателот на САД, Џорџ Буш. Оваа епизода многу ќе ја чини. Таа го знае тоа, и токму затоа веќе најавува дека во идните преговори со Република Македонија не сака да види американски посредник. Знае како би можела да заврши. Знае дека по втор пат не може да го победи светот. Истата приказна не минува два пати. Но, затоа Македонија сега може да ја испрати сопствената слика за себе, и да рече. Ова е Македонија. Пред нас е голема шанса која не смееме да ја пропуштиме. Не смееме да го потрошиме овој момент на внатрешно-партиски пресметки, за тоа кој ја промаши работата, туку да изградиме цврст став, кој можеби и прв пат ќе биде единствен. Како никогаш досега на Република Македонија ѝ е потребно единство. Месецот на втората битка почна. Силата е во нас.

СПОРТ СО ИМЕТО ПРОДОЛЖУВА ДА СЕ РЕШАВА

нема, затоа и ни ги затвора сите можни врати. Денес на НАТО, а веќе најавува дека утре истото ќе го стори и за Европската унија. И што правиме? Имаме ли алтернативи? Да му се предадеме на јадот или, пак, да се бориме? Секако дека мораме да се бориме. Гордо Македонија! Крени ја главата горе и подготви се за уште многу битки. Војната не е завршена. Војната очигледно дека само што почнала. НАТО е првата битка. Ни престојат уште многу, кои мораме да ги избоксираме, доколку сакаме да опстоиме. Сакаме ли да му ја соопштиме на светот нашата вистина? Тогаш мораме да се бориме. Тогаш мораме да кажеме јасно - да, ние сме Македонци, и од тоа не отстапуваме. За реформите? За нив никој не нè прашува. Или ретко кој ни вели - браво за успешно спро-

грира во Алијансата, денес, утре или задутре. Македонија мора да продолжи да спроведува реформи, колку и да беше силен овој удар. Нашето место е таму. Во системот.

ВРЕМЕ ЗА ПОУКА

Во ова време на невреме, државно-политичкиот врв мора со студена глава да седне и да размисли за сè што ни се случи. Виновници не треба да се бараат. Барем не сега. Како никогаш претходно сега ни се потребни мудрост и смиреност, која ќе нè одведе до саканата цел. Факт е дека испуштивме голема шанса. Факт е дека поканата ни беше одземена од раце, но и факт е дека мораме да се бориме. Во овие моменти, најмалку што очекуваме е нашиот политички лидер-